

Resolució 220/2020, de 19 de març

Número d'expedient de la reclamació: 147/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Catàleg de tipologies constructives i estats de vida.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la sol·licitud.

Resum: Tot i que la comunicació municipal de la derivació a la persona reclamant invoca raons de competència (que no justifiquen la derivació en el marc de l'article 30 LTAIPBG), l'informe aportat a aquest procediment indica, a més, que qui disposa realment de la informació sol·licitada és la Gerència Regional del Cadastre, circumstància que justifica la derivació. En aquestes circumstàncies, la Reclamació ha perdut el seu objecte, perquè la sol·licitud d'informació de la que deriva de fet segueix el seu curs en el si de l'Administració que té la informació sol·licitada en el seu poder, perquè és la competent. En conseqüència, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Paraules clau: Ajuntament. Construcció i edificació. Cadastre. Reclamació contra silenci. Derivació. Organismes municipals Informació cadastral.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 147/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de gener de 2020 la persona reclamant posa de manifest la seva condició de copropietari d'un immoble i demana accedir al document anomenat "Catàleg de tipologies constructives i estats de vida", en relació amb el seu immoble, que identifica amb l'adreça i el número cadastral.
3. La Reclamació presentada el 19 de febrer de 2020 indica que l'Ajuntament no hauria contestat a la seva sol·licitud.
4. El 21 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 13 de març de 2020 la GAIP rep l'informe i l'expedient de l'Institut Municipal d'Hisenda. L'informe exposa que l'Ajuntament hauria derivat el 3 de març de 2020 la sol·licitud a la Gerència Regional del Cadastre de Catalunya, perquè aquest organisme seria el que realment disposa de la informació sol·licitada. L'expedient acredita la derivació i la notificació d'aquesta actuació, també el 3 de març de 2020, a la persona reclamant (tot justificant la derivació en el fet que la competència sobre la informació sol·licitada és del Cadastre), d'acord amb els requisits formals de l'article 30.2 LTAIPBG.
6. El 16 de març de 2020 la GAIP comunica a la persona reclamant, per al seu coneixement, la documentació facilitada per l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de*

potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Derivació de la sol·licitud

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament de Barcelona ha derivat la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 a la Gerència Regional del Cadastre de Catalunya.

Article 30 LTAIPBG: *1. En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi. 2. Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública.*

Tot i que la comunicació municipal de la derivació a la persona reclamant invoca raons de competència (que no justifiquen la derivació en el marc de l'article 30 LTAIPBG), l'informe aportat a aquest procediment indica, a més, que qui disposa realment de la informació sol·licitada és la Gerència Regional del Cadastre, circumstància que justifica la derivació.

En aquest cas concorren les circumstàncies de l'apartat 2 de l'article citat (l'organisme derivat forma part d'una Administració diferent a la municipal), de manera que la informació donada a la persona reclamant sobre l'Administració derivada seria suficient. Tot i que la derivació s'ha fet amb incompliment manifest dels terminis requerits per l'LTAIPBG (s'hauria d'haver fet en els 15 següents a la recepció de la sol·licitud i ha passat un mes i mig), amb el corresponent perjudici pel dret d'accés de la persona reclamant, si l'Ajuntament no disposa de la informació sol·licitada no deixa de ser la via establerta legalment per poder fer efectiu el dret d'accés a la informació pública.

En aquestes circumstàncies, la Reclamació ha perdut el seu objecte, perquè la sol·licitud d'informació de la què deriva de fet segueix el seu curs en el si de l'Administració que té la informació sol·licitada en el seu

poder, perquè és la competent. En conseqüència, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Per acabar, unes consideracions per informar la persona reclamant. L'ambigüitat de la redacció de l'article 30.2 LTAIPBG no deixa clar si el procediment de sol·licitud d'informació segueix viu, tramitat ara per la Gerència del Cadastre, o si cal que la persona interessada presenti una nova sol·licitud. En tot cas, la persona reclamant ha de tenir en compte que el Cadastre forma part de l'Administració de l'Estat i, en conseqüència, l'accés a la seva informació es regeix per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), l'article 19.4 de la qual estableix el següent: *Cuando la información objeto de la solicitud, aun obrando en poder del sujeto al que se dirige, haya sido elaborada o generada en su integridad o parte principal por otro, se le remitirá la solicitud a éste para que decida sobre el acceso.* D'aquest precepte sembla deduir-se més clarament la responsabilitat del Cadastre a tramitar la sol·licitud que li ha derivat l'Ajuntament de Barcelona, encara que no li requereixi expressament la persona reclamant; de totes maneres, a efectes pràctics sembla aconsellable que ho comprovi tot posant-se en contacte amb aquest organisme.

Si dins d'un temps prudencial (com a molt, un mes) la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud de la Gerència del Cadastre o la resposta obtinguda no satisfà la sol·licitud, pot presentar una reclamació al *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* de l'Estat.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de març de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 147/2020, perquè la sol·licitud corresponent segueix en tràmit en l'Administració a la qual ha estat derivada, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.